Virtute — Studio — Ludo

NA PAMIĄTKĘ

POŚWIĘCENIA SZTANDARU SZKOLNEGO
UCZNIÓW GIMNAZYUM ŚW. JACKA
W KRAKOWIE DNIA 14. MAJA 1904 ROKU

Niegdyś, niegdyś z pod Wawelu
Młódź rycerska biegła w zbroi,
Do jasnego biegła celu
Nadstawiając piersi swojej;

Przy zakonie stojąc twardo
I przy prawie swem człowieczem,
Z męską śmierci szła pogardą
Chrześcijaństwa bronić mieczem.

I w orężnej świata dobie,
W której wszystko krwią się płaci,
Wywalczyła chwałę sobie,
A opiekę słabszej braci.

Ten rycerskiej dzień wysługi
Już się skończył, -- już obrońce
Na spoczynek poszli długi...
I nad nimi zaszło słońce.

Przeszłość cała, jasna, żywa
Zatonęła w nocną ciszę...
Lecz w podziemiach, gdzie spoczywa,
Młode dziecię znów kołysze; —

I choć jeszcze chmurno — mroczno —
Już się sercem budzą młodzi; —
Czuć już jasność niewidoczną,
Czuć, że nowy dzień nadchodzi.

Dzień nadchodzi, w którym ludy
Rozdzielone krwią przelaną
Nienawiścią zbrojne wprzódy
Do bratniego koła staną.

I na gruzach krwawej pychy
I plemiennych walk szaleństwa
Wzniosą w niebo ołtarz cichy
Zwycięskiego człowieczeństwa.

W tym dniu nową zbroję włożym
I na serca walczyć będziem,
I miłości duchem Bożym
Świat ogarniem i zdobędziem.

„Dziś już z pierwszym świtu brzaskiem,
Wyciągając w niebo ręce,
Pod Królowej swej obrazkiem
Szlemy modły pacholęce:“

„„Pod sztandarem pracy — mocy
Do jasnego wiodąc celu —
Daj doczekać końca nocy
Pacholętom z pod Wawelu!““

NAKŁAD I DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI